

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۸/۱۱/۸۰

پیوست

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

جستجو

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۶۱۷، ۱۱، ۸۰ صج

تاریخ ثبت: ۲۹، ۱۱، ۸۰ صج

اقدام کننده:

سید مرتضی قزوینی

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۴۹۲۵/۴۰۶۹۹ مورخ ۱۳۸۰/۹/۶ دولت در مورد الحاق

دولت جمهوری اسلامی ایران به پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون

بین‌المللی مسؤولیت مدنی ناشی از آلودگی نفتی (۱۹۶۹) و پروتکل ۱۹۹۲

لجهت اصلاح کنوانسیون تأسیس یک صندوق بین‌المللی برای جبران

خسارت آلودگی نفتی (۱۹۷۱) که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ

۱۳۸۰/۱۱/۲۴ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در

اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت

بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

مهدی کروچی

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بتسابی

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹/۱۱/۶۸

پست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت : ۱۲۱۷، ۸۰۱۱، صبح

تاریخ ثبت : ۸، ۱۱، ۶۸ عصر

اقدام کننده :

س. ا. ق. د. ل.

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پروتکل

۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون بین المللی مسؤولیت

مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی (۱۹۶۹) و پروتکل

۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون تأسیس یک صندوق

بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی (۱۹۷۱)

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون بین المللی مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی ۱۹۶۹ مشتمل بر مقدمه، هجده ماده، یک ضمیمه و نکات توضیحی و پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون تأسیس یک صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی (۱۹۷۱) مشتمل بر مقدمه و سی و نه ماده به شرح پیوست ملحق شود و اسناد مربوط را تسلیم نماید.

بسم الله الرحمن الرحيم

پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون تأسیس یک صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی، (۱۹۷۱)

طرف های متعاقد به پروتکل حاضر

با در نظر داشتن کنوانسیون بین المللی تأسیس صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی، (۱۹۷۱) و پروتکل (۱۹۸۴) مربوط به آن،
باتوجه به اینکه پروتکل (۱۹۸۴) مربوط به این کمیسیون که دامنه شمول را افزایش و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹/۱۱/۷۶

پست

بتعمیلی

میزان غرامت را بهبود می بخشد، لازم الاجرا نگردیده است،
با تأکید اهمیت حفظ استمرار نظام بین المللی مسئولیت و جبران خسارت آلودگی
نفتی.

با آگاهی از نیاز به تضمین لازم الاجرا شدن هر چه سریعتر مفاد پروتکل (۱۹۸۴).
با اذعان به اینکه اتخاذ ترتیبی جهت اجرای همزمان و مکمل کنوانسیون اصلاح
شده و کنوانسیون اصلی برای یک دوره انتقالی، برای دولتهای متعاقد واجد مزیت است.
با قانع شدن نسبت به اینکه تبعات اقتصادی خسارت آلودگی ناشی از حمل نفت به
صورت فله در دریا توسط کشتیها کماکان باید مشترکاً توسط صنعت کشتیرانی و صاحبان
کالای نفتی تحمل گردد.

با در نظر داشتن تصویب پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون بین المللی
مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی، (۱۹۶۹)

ماده ۱ - کنوانسیونی که توسط مفاد این پروتکل اصلاح میشود عبارت است از
کنوانسیون بین المللی تاسیس یک صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی
(۱۹۷۱) که از این پس با عنوان کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) مورد اشاره قرار خواهد گرفت.
برای دولتهای متعاقد به پروتکل (۱۹۷۶) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) اشاره به عنوان
مزبور، به منزله اشاره به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط آن
پروتکل تلقی خواهد شد.

ماده ۲ - ماده (۱) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت ذیل اصلاح می شود:

۱ - متن ذیل جایگزین بند (۱) می شود.

۱ - کنوانسیون مسئولیت (۱۹۹۲) به معنای کنوانسیون بین المللی مسئولیت مدنی
ناشی از آلودگی نفتی، (۱۹۹۲) می باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰
پست

مبتنیان

- ۲- پس از بند (۱) بند جدیدی بصورت ذیل اضافه می‌گردد:
- (۱) مکرر - کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به معنای کنوانسیون بین‌المللی تأسیس صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی (۱۹۷۱) می‌باشد. برای دولتهای متعاقد به پروتکل (۱۹۷۶) مربوط به آن کنوانسیون، این عبارت به منزله اشاره به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط آن پروتکل تلقی خواهد شد.
- ۳- متن ذیل جایگزین بند (۲) می‌شود:
- ۲ - کشتی، شخص، مالک، نفت، خسارت آلودگی، اقدامات پیشگیرانه، سانحه و سازمان دارای همان معانی مندرج در ماده (۱) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) می‌باشد.
- ۴- متن ذیل جایگزین بند (۴) می‌شود.
- ۴- واحد محاسبه دارای همان معنی مندرج در بند (۹) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) می‌باشد.
- ۵- متن ذیل جایگزین بند (۵) می‌شود:
- ظرفیت کشتی دارای همان معنی مندرج در بند (۱۰) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) می‌باشد.
- ۶- متن ذیل جایگزین بند (۷) می‌شود:
- ۷- ضامن به معنای هر شخصی است که به منظور تحت پوشش قرار دادن مسؤولیت مالک مطابق بند (۱) ماده (۷) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) بیمه یا تضمین مالی دیگری ارائه می‌کند.
- ماده ۳- ماده (۲) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت ذیل اصلاح می‌شود:
- متن ذیل جایگزین بند (۱) می‌شود:
- ۱- بدین وسیله یک صندوق بین‌المللی جهت جبران خسارت آلودگی تحت عنوان صندوق بین‌المللی جبران خسارت آلودگی نفتی (۱۹۹۲) که از این پس صندوق نامیده خواهد شد با اهداف ذیل تأسیس می‌گردد:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰ - ۶

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۱۰

پست

بتعمیلی

الف - پرداخت غرامت در ازای خسارت آلودگی به میزانی که پوشش حمایتی ارائه شده توسط کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) ناکافی نیست.

ب - به اجرا در آوردن مقاصد مذکور در این کنوانسیون.

ماده ۴ - متن ذیل جایگزین ماده (۳) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) می شود:

این کنوانسیون منحصرأ شامل موارد ذیل خواهد بود:

الف - خسارت آلودگی ایجاد شده:

(۱) در سرزمین، شامل دریای سرزمینی یک دولت متعاقد، و

(۲) در منطقه انحصاری اقتصادی یک دولت متعاقد که بر اساس حقوق بین المللی

ایجاد شده است، یا اگر یک دولت متعاقد چنین منطقه ای را ایجاد نموده است، در منطقه ای

فرا تر و مجاور با دریای سرزمینی آن دولت که بر اساس حقوق بین المللی توسط دولت

مزبور تعیین شده است، که این منطقه نباید بیش از ۲۰۰ مایل دریایی از خط مبدائی که عرض

دریای سرزمینی از آن اندازه گرفته خواهد شد امتداد یابد.

ب - اقدامات پیشگیرانه جهت پیشگیری یا به حداقل رساندن خسارت مزبور، در هر

محلّی که انجام شوند.

ماده ۵ - عنوان مواد (۴) تا (۹) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) با حذف عبارت «و تأدیبه

خسارت» اصلاح می گردد.

ماده ۶ - ماده (۴) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت ذیل اصلاح می گردد.

۱ - در بند (۱) پنج مورد اشاره به کنوانسیون مسؤولیت جای خود را به کنوانسیون

مسؤولیت (۱۹۹۲) خواهد داد.

۲ - متن ذیل جایگزین بند (۳) می شود:

۳ - در صورتی که صندوق ثابت کند که خسارت آلودگی کلاً یا جزئاً ناشی از فعل یا

ترک فعل توأم با قصد ایراد خسارت توسط شخصی که متحمل خسارت شده یا ناشی از

قصور شخص مزبور بوده است، صندوق می تواند کلاً یا جزئاً از تعهد خود مبنی بر پرداخت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۹

پوست

مبتغایی

غرامت به چنین شخصی معاف گردد. صندوق در هر صورت به میزانی که مالک کشتی می توانسته طبق بند (۳) ماده (۳) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) معاف گردد، از مسؤولیت معاف خواهد شد. با این حال چنین معافیتی در خصوص اقدامات پیشگیرانه شامل حال صندوق نخواهد شد.

۳- متن ذیل جایگزین بند (۴) خواهد شد:

- ۴ -

الف - به غیر از مواردی که در بندهای فرعی (ب) و (ج) این بند به گونه دیگری مقرر شده است، کل میزان غرامت قابل پرداخت توسط صندوق طبق این ماده در رابطه با هر سانحه واحد، بگونه ای محدود خواهد شد، که کل این مقدار و مقدار غرامتی که عملاً طبق کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) در ازای خسارت آلودگی مشمول کنوانسیون حاضر بر طبق تعریف ماده (۳) پرداخت گردیده است، از ۱۳۵ میلیون واحد محاسبه تجاوز نکند.

ب - به غیر از موردی که در بند فرعی (ج) به گونه دیگری مقرر شده است، کل مقدار غرامت قابل پرداخت توسط صندوق طبق این ماده در ازای خسارت آلودگی ناشی از یک پدیده طبیعی دارای ماهیت استثنایی، اجتناب ناپذیر و غیر قابل مقاومت، از (۱۳۵) میلیون واحد محاسبه تجاوز نخواهد نمود.

ج - حداکثر مقدار غرامت مورد اشاره در بندهای فرعی (الف) و (ب) در ازای هر سانحه واقع شده در طی مدتی که سه دولت متعاقد به این کنوانسیون وجود دارند که مجموع میزان نفت مشمول حق عضویت دریافت شده توسط اشخاص واقع در سرزمین این دولت های متعاقد در طول سال تقویمی قبل، معادل یا بیش از ۶۰۰ میلیون تن بوده است، معادل ۲۰۰ میلیون واحد محاسبه خواهد بود.

د - بهره انباشته در صندوقی که مطابق بند (۳) ماده (۵) کنوانسیون (۱۹۹۲) افتتاح شده است، اگر چنین بهره ای موجود باشد. جهت محاسبه حداکثر غرامت قابل پرداخت توسط صندوق مطابق این ماده، در نظر گرفته نخواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

تاریخ

پوست

بیت‌سالی

هـ - مقادیر مورد اشاره در این ماده بر مبنای ارزش پول ملی در مقابل حق برداشت ویژه در تاریخ صدور رای مجمع صندوق در خصوص اولین تاریخ پرداخت غرامت، به پول ملی تبدیل خواهند شد.

۴ - متن ذیل جایگزین بند (۵) می شود:

۵ - هنگامی که میزان خواسته دعاوی اثبات شده علیه صندوق بیش از کل میزان غرامت قابل پرداخت طبق بند (۴) است، مقدار موجودی قابل پرداخت به گونه‌ای توزیع خواهد شد که نسبت میان هر یک از دعاوی اثبات شده و مقدار غرامتی که عملاً توسط خواهان مطابق این کنوانسیون کسب شده است، برای تمامی خواهانها یکسان باشد.

۵ - متن ذیل جایگزین بند (۶) می شود:

۶ - مجمع صندوق می تواند در موارد استثنائی حکم نماید که غرامت از طریق این کنوانسیون، حتی در صورتی هم که مالک کشتی صندوقی را طبق بند (۳) ماده (۵) کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۹۲ افتتاح نکرده است، قابل پرداخت می باشد. در چنین موردی، بند (۴) هـ این ماده نیز مجری خواهد بود.

ماده ۷ - ماده (۵) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ حذف می گردد.

ماده ۸ - ماده (۶) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می شود:

۱ - در بند (۱) شماره بند و عبارت "یا تأدیه خسارت طبق ماده (۵)" حذف می گردد.

۲ - بند (۲) حذف می گردد.

ماده ۹ - ماده (۷) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می شود:

۱ - در بندهای (۱)، (۳)، (۴) و (۶) هفت مورد اشاره به "کنوانسیون مسؤلیت" جای

خود را به "کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۹۲" می دهند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۹۰ / ۱۱ / ۲۶
پست

بتعمین

- ۲- در بند (۱)، عبارت "یا تأدیه خسارت طبق ماده (۵)" حذف می‌گردد.
- ۳- در جمله اول بند (۳)، عبارات "یا تأدیه خسارت" و "و یا (۵)" حذف می‌گردد.
- ۴- در جمله دوم بند (۳)، عبارت "یا طبق بند (۱) ماده (۵) حذف می‌گردد.

ماده ۱۰ - در ماده (۸) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱، اشاره به "کنوانسیون مسؤولیت" جای خود را به "کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲" می‌دهد.

ماده ۱۱ - ماده (۹) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می‌شود:

۱- متن ذیل جایگزین بند (۱) می‌گردد.

- "۱- صندوق در ازای پرداخت هر مقدار غرامت برای خسارت آلودگی که مطابق بند (۱) ماده (۴) این کنوانسیون توسط صندوق پرداخت می‌گردد، به عنوان جانشین، مالک تمامی حقوقی خواهد شد که شخص دریافت کننده غرامت ممکن است مطابق کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲ در مقابل مالک یا ضامن وی بدست آورد."
- ۲- در بند (۲)، عبارت «یا تأدیه خسارت» حذف می‌گردد.

ماده ۱۲ - ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می‌شود:

متن ذیل جایگزین عبارت صدر بند (۱) می‌شود:

- "حق السهم پراختی سالانه به صندوق در خصوص هر یک از دولتهای متعاقد، توسط اشخاصی پرداخت خواهد شد که در سال تقویمی مورد اشاره در بندهای (۲) (الف) یا (ب) ماده (۱۲) مجموعاً مقداری متجاوز از ۱۵۰/۰۰۰ تن از موارد ذیل را دریافت نموده است:

ماده ۱۳ - ماده (۱۱) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ حذف می‌گردد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترانس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پست

مبتنی

- ماده ۱۴ - ماده (۱۲) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می شود:
- ۱- در عبارت صدر بند (۱)، عبارت «برای هر یک از اشخاص مورد اشاره در ماده (۱۰)» حذف می گردد.
 - ۲- در بندهای فرعی (ب) و (ج) بند (۱)، عبارت «یا ۵» حذف می گردد و عبارت «۱۵ میلیون فرانک» نیز جای خود را به «چهار میلیون واحد محاسبه» می دهد.
 - ۳- بند فرعی ۱ (۲) (ب) حذف می گردد.
 - ۴- در بند ۱ (۲)، بند فرعی (ج) به (ب) و بند فرعی (د) به (ج) تبدیل خواهد شد.
 - ۵- متن ذیل جایگزین عبارت صدر بند (۲) خواهد شد:
"مجمع، کل میزان حق عضویتی را که باید دریافت شود تعیین خواهد نمود. بر مبنای این تصمیم، مدیر در رابطه با هر یک از دولتهای متعاقد، میزان حق عضویت سالانه هر یک از اشخاص مورد اشاره در ماده (۱۰) را محاسبه خواهد نمود".
 - ۶- متن ذیل جایگزین بند (۴) می شود:
 - ۴- تاریخ سررسید پرداخت حق عضویت سالانه تاریخی است که در آئین نامه داخلی صندوق مشخص خواهد شد. مجمع می تواند تاریخ دیگری را برای پرداخت معین کند.
 - ۷- متن ذیل جایگزین بند (۵) می شود:
 - ۵- مجمع می تواند تحت شرایطی که در آئین نامه مالی صندوق مشخص خواهد شد، تصمیم به انتقال وجوه بین مبالغ دریافتی طبق ماده (۱۲/۲) (الف) و مبالغ دریافتی طبق ماده (۱۲/۲) (ب) بگیرد".
 - ۸- بند (۶) حذف می گردد.

ماده ۱۵ - ماده (۱۳) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می شود:

- ۱- متن ذیل جایگزین بند (۱) می شود:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۵۱۰

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پوست

مبتنی

۱- مبلغ عضویت لازم التأدیه طبق ماده (۱۲) که در سر موعد پرداخت نگردد مضمول تعلق بهره قرار خواهد گرفت که نرخ آن مطابق آئین نامه داخلی صندوق معین خواهد شد، هر چند که در شرایط متفاوت می توان نرخهای متفاوتی را تعیین نمود.

۲- در بند (۳) عبارت «مواد (۱۰) و (۱۱)» جای خود را به عبارت «مواد (۱۰) و (۱۲)» خواهد داد و عبارت «برای مدتی متجاوز از سه ماه» حذف می شود.

ماده ۱۶ - بند جدیدی با متن ذیل به عنوان بند (۴) به ماده (۱۵) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ اضافه می گردد:

۴- هرگاه یکی از دولتهای متعاقد تعهدات خود را مبنی بر تسلیم اطلاعیه مذکور در بند (۲) به مدیر ایفا ننماید و این امر منجر به زیان مالی صندوق شود، دولت متعاقد مزبور مسؤول جبران خسارت وارد بر صندوق خواهد بود. مجمع، بنا به توصیه مدیر، تعیین خواهد نمود که آیا دولت متعاقد مزبور باید غرامت بپردازد یا خیر؟

ماده ۱۷ - متن ذیل جایگزین ماده (۱۶) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ می شود:

صندوق دارای یک مجمع و یک دبیرخانه تحت سرپرستی مدیر خواهد بود.

ماده ۱۸ - ماده (۱۸) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می شود:

۱- در جمله صدر ماده، عبارت «ضمن رعایت مفاد ماده (۲۶)» حذف می گردد.

۲- بند (۸) حذف می گردد.

۳- متن ذیل جایگزین بند (۹) می شود:

۹- ایجاد هراگان فرعی موقت یا دائمی که ضروری تشخیص داده شود، تعریف حیطة اختیارات آن و اعطای اختیارات لازم به آن جهت اجرای وظایف محوله، مجمع به هنگام انتصاب اعضای چنین ارگانی تلاش خواهد نمود که توزیع جغرافیایی عادلانه ای را

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

مبتعانی

شماره ۱۸۱۰

شماره

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

تاریخ

پست

میان اعضا حفظ کند تا اطمینان حاصل کند که دولتهای متعاهدی که بیشترین مقادیر نفت مشمول حق عضویت در رابطه با آنها دریافت شده است، به نحو مقتضی در ارگان مزبور دارای نماینده باشند، آئین کار مجمع می تواند پس از اعمال تغییرات لازم، بر کار این ارگان فرعی نیز حاکم باشد.

۴- در بند (۱۰)، عبارت «کار گروه اجرایی» حذف می گردد.

۵- در بند (۱۱)، عبارت «کار گروه اجرایی» حذف می گردد.

۶- بند (۱۲) حذف می گردد.

ماده ۱۹- ماده (۱۹) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می شود:

۱- متن ذیل جایگزین بند (۱) می شود:

« ۱- جلسات عادی مجمع در هر سال تقویمی یک نوبت و متعاقب دعوت مدیر

تشکیل خواهد شد.

۲- در بند (۲) عبارت «کار گروه اجرایی یا» حذف می گردد.

ماده ۲۰- مواد (۲۱) تا (۲۷) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ و عنوان این مواد حذف

می گردد.

ماده ۲۱- ماده (۲۹) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به شرح ذیل اصلاح می شود:

۱- متن ذیل جایگزین بند (۱) می شود:

۱- مدیر، عالی ترین مقام اجرایی صندوق خواهد بود. ضمن رعایت دستورالعملهای

ارائه شده به مدیر توسط مجمع، وی باید وظایفی را که طبق این کنوانسیون، آیین نامه داخلی

صندوق و توسط مجمع به وی محول گردیده است، به انجام برساند.

۲- در بند (۲) (ه) عبارت «یا کار گروه اجرایی» حذف می گردد.

۳- در بند (۲) (و)، عبارت «یا به کار گروه اجرایی»، بر حسب اقتضاء حذف می گردد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پست

مجلسی

۴- متن ذیل جایگزین بند (۲) (ز) خواهد شد:

(ز) گزارشی از فعالیت‌های صندوق در سال تقویمی قبل را ضمن مشورت با رئیس مجمع تهیه نموده، منتشر خواهد کرد.

۵- در بند (۲) (ح) عبارت "کار گروه اجرایی" حذف میگردد.

ماده ۲۲- در بند (۱) ماده (۳۱) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ عبارت "کار گروه اجرایی و" حذف میگردد.

ماده ۲۳- ماده (۳۲) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح میگردد:

۱- در صدر ماده، عبارت "و کار گروه اجرایی" حذف میگردد.

۲- در بند فرعی (ب) عبارت و کار گروه اجرایی حذف میگردد.

ماده ۲۴- ماده (۳۳) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت ذیل اصلاح می‌شود.

۱- بند (۱) حذف میگردد.

۲- در بند (۲) شماره بند حذف میگردد.

۳- متن ذیل جایگزین بند فرعی (ج) خواهد شد:

ج- ایجاد ارگانهای فرعی طبق بند (۹) ماده (۱۸) و مسائل مربوط به ایجاد این ارگانها.

ماده ۲۵- متن ذیل جایگزین ماده (۳۵) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ می‌شود:

دعاوی جبران خسارت طبق ماده (۴) ناشی از سوانح واقع شده پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون، قبل از یکصد و بیستین روز پس از آن تاریخ قابل طرح نزد صندوق نمیشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰ -

تاریخ ۲۹ / ۱ / ۱۳۵۷

پوست

بیتسابی

ماده ۲۶ - پس از ماده (۳۶) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ چهار ماده جدید به شرح ذیل اضافه میگردند:

ماده ۳۶ مکرر (اول) - مقررات انتقالی ذیل در مدتی اجرا خواهند شد که از این پس با عنوان دوره انتقال مورد اشاره قرار میگیرد و آغاز آن تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون و خاتمه آن تاریخی خواهد بود که موارد انصراف پیش بینی شده در ماده (۳۱) پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ اثر حقوقی پیدا کنند:

الف - در اجرای بند (۱) الف - ماده (۲) این کنوانسیون، اشاره به کنوانسیون مسئولیت ۱۹۹۲ متضمن اشاره به کنوانسیون بین المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی ۱۹۶۹ به صورت اصلی یا به صورت اصلاح شده توسط پروتکل ۱۹۷۶ آن کنوانسیون (که در این ماده با عنوان کنوانسیون مسئولیت ۱۹۶۹ بدان اشاره شده است)، و همچنین کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ می باشد.

ب - هرگاه سانحه ای موجب بروز خسارت آلودگی مشمول این کنوانسیون گردد. صندوق به هر شخصی که متحمل خسارت آلودگی شده است، فقط در صورتی که و تامیزانی که این شخص قادر به دریافت غرامت کامل و کافی در ازای خسارت به موجب کنوانسیون مسئولیت ۱۹۶۹ کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ و کنوانسیون مسئولیت ۱۹۹۲ نشده است، غرامت پرداخت خواهد نمود، مشروط بر اینکه در خصوص خسارت آلودگی مشمول این کنوانسیون در رابطه با دولتی که متعاقد به این کنوانسیون می باشد ولی متعاقد به کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ نیست، صندوق فقط در صورتی و تامیزانی به اشخاص متحمل خسارت آلودگی غرامت پرداخت خواهد کرد که این اشخاص در صورت متعاقد بودن دولت مزبور به هر یک از کنوانسیون های فوق الذکر قادر به دریافت غرامت کامل و کافی نباشند.

ج - در اجرای ماده (۴) این کنوانسیون کل میزان غرامت قابل پرداخت توسط صندوق شامل میزان غرامتی که عملاً طبق کنوانسیون مسئولیت ۱۹۶۹ پرداخت شده است، در صورتی که چنین غرامتی پرداخت شده باشد و همچنین غرامتی که طبق کنوانسیون

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

شماره

تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹

تاریخ

پست

بتعمیلی

صندوق ۱۹۷۱ عملاً پرداخت شده یا پرداخت آن مفروض تلقی گردیده است نیز خواهد بود.

د - بند (۱) ماده ۹ - این کنوانسیون شامل حقوق تعلق گرفته به موجب کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ نیز میباشد.

ماده ۳۶ - مکرر (دوم)

۱ - ضمن رعایت بند (۴) این ماده، کل میزان حق عضویت‌های سالانه قابل پرداخت در رابطه با نفت، مشمول حق عضویت دریافت شده در یک دولت متعاقد واحد در طی یک سال تقویمی، نباید از بیست و هفت و نیم درصد (۲۷/۵٪) کل مقدار حق عضویت‌های سالانه براساس پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ در رابطه با آن سال تقویمی تجاوز نماید.

۲ - در صورتی که اجرای مفاد بندهای (۲) و (۳) ماده (۱۲) منجر به آن شود که کل میزان حق عضویت قابل پرداخت توسط پرداخت‌کنندگان حق عضویت در یک دولت متعاقد واحد در رابطه با یک سال تقویمی معین از بیست و هفت و نیم درصد (۲۷/۵٪) کل حق عضویت‌های سالانه پرداختی تجاوز نماید، حق عضویت‌های قابل پرداخت توسط کلیه پرداخت‌کنندگان حق عضویت در آن دولت به نسبت سهم هر یک کسر می‌گردد به نحوی که کل میزان حق عضویت آن دولت معادل بیست و هفت و نیم درصد (۲۷/۵٪) کل حق عضویت‌های سالانه پرداختی به صندوق در رابطه با آن سال شود.

۳ - در صورتی که حق عضویت‌های قابل پرداخت توسط اشخاص در یک دولت متعاقد معین براساس بند (۲) این ماده کاهش یابد، حق عضویت‌های قابل پرداخت توسط اشخاص در سایر دولتهای متعاقد به نسبت سهم آنها افزایش داده خواهد شد تا تضمین گردد که کل میزان حق عضویت قابل پرداخت توسط کلیه اشخاص موظف به پرداخت حق عضویت به صندوق در رابطه با سال تقویمی مورد نظر به مقدار کل حق عضویت‌های تعیین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰
پست

بیت‌سالی

شده توسط مجمع برسد.

۴- مفاد بندهای (۱) تا (۳) این ماده تا زمانی مجری خواهد بود که کل حجم نفت مشمول حق عضویت دریافت شده در تمامی دولتهای متعاقد ظرف یک سال تقویمی به هفتصد و پنجاه میلیون تن برسد یا مدت پنج سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن پروتکل ۱۹۹۲ مذکور سپری شود و از میان این دو موعد، هر کدام زودتر باشد ملاک خواهد بود.

ماده ۳۶ مکرر (سوم) - قطع نظر از مفاد این کنوانسیون، مفاد ذیل نیز در طی دوره‌ای که هم کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ و هم این کنوانسیون لازم‌الاجراء می‌باشند، در خصوص اداره صندوق قابل اجراء خواهد بود:

الف - دبیرخانه صندوق که به موجب کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ تأسیس گردیده است (و از این پس با عنوان «صندوق ۱۹۷۱» مورد اشاره قرار خواهد گرفت) و تحت ریاست مدیر می‌باشد، می‌تواند به عنوان دبیرخانه و مدیر صندوق نیز فعالیت کند.

ب - در صورتی که براساس بند فرعی (الف)، دبیرخانه و مدیر صندوق ۱۹۷۱ به عنوان دبیرخانه و مدیر صندوق نیز فعالیت نمایند، در موارد بروز تعارض منافع میان صندوق ۱۹۷۱ و صندوق، نمایندگی صندوق بر عهده رئیس مجمع صندوق خواهد بود.

ج - مدیر و پرسنل و کارشناسان منصوب از جانب وی، که وظایف خود را به موجب این کنوانسیون و کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به انجام می‌رسانند، تا هنگامی که وظایف خود را طبق این ماده انجام می‌دهند، ناقض مفاد ماده (۳۰) این کنوانسیون به حساب نخواهند آمد.

د - مجمع صندوق تلاش خواهد نمود تصمیماتی را که مغایر با تصمیمات متخذه توسط مجمع صندوق ۱۹۷۱ باشد اتخاذ نکند. در صورت بروز اختلاف نظر در رابطه با موضوعات اداری مشترک، مجمع صندوق تلاش خواهد نمود که با همکاری متقابل و توجه به اهداف مشترک هر دو سازمان، به اتفاق نظر با مجمع صندوق ۱۹۷۱ دست پیدا کند.

هـ - در صورت تصمیم مجمع صندوق ۱۹۷۱ مطابق بند (۲) ماده (۴۴) کنوانسیون

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پست

مبتغیان

صندوق ۱۹۷۱، صندوق می‌تواند جانشین حقوق، تعهدات و دارایی‌های صندوق ۱۹۷۱ شود.

و - صندوق کلیه هزینه‌ها و مخارج ناشی از خدمات اداری انجام شده توسط صندوق ۱۹۷۱ به نیابت از صندوق را به صندوق مذکور (۱۹۷۱) بازپرداخت خواهد نمود.

ماده ۳۶ مکرر (چهارم)، مواد نهایی - مقررات نهایی این کنوانسیون از مواد (۲۸) تا (۳۹) پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ اشارات به عمل آمده در این کنوانسیون به دولتهای متعاقد به معنای اشاره به دولتهای متعاقد آن پروتکل تلقی خواهد شد.

ماده ۲۷ -

۱- کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ و این پروتکل، در روابط میان طرفهای متعاقد به این پروتکل، در کنار یکدیگر هر دو به عنوان یک سند واحد قرائت و تفسیر خواهند شد.
۲- مواد (۱) و (۳۶) مکرر (چهارم) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل به عنوان کنوانسیون بین‌المللی تأسیس یک صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت ناشی از آلودگی نفتی، ۱۹۹۲ شناخته خواهد شد. (کنوانسیون صندوق ۱۹۹۲).

مقررات نهایی

ماده ۲۸ - امضاء، تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق

۱- این پروتکل از ۱۵ ژانویه ۱۹۹۳ برابر با ۱۳۷۲/۱۰/۲۵ لغایت ۱۴ ژانویه ۱۹۹۴ برابر با ۱۳۷۳/۱۰/۲۴ جهت امضاء توسط هر دولتی که کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۹۲ را امضاء

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۶۰
پست

مبتنی

نموده است، در لندن مفتوح خواهد بود.

۲- ضمن رعایت بند (۴)، این پروتکل توسط دولتهایی که آن را امضاء نموده‌اند مورد تصویب، پذیرش یا تأیید قرار خواهد گرفت.

۳- ضمن رعایت بند (۴)، این پروتکل برای الحاق توسط کشورهای دیگر که آن را امضاء نکرده‌اند مفتوح خواهد بود.

۴- این پروتکل فقط می‌تواند موضوع تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق دولتهایی قرار بگیرد که کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲ را مورد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق قرار داده‌اند.

۵- تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق از طریق تودیع یک سند رسمی بدین مضمون نزد دبیرکل سازمان اثر خواهد یافت.

۶- دولتی که به این پروتکل متعاهد است اما از طرفهای متعاهد به کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ نمی‌باشد، در رابطه با سایر طرفهای متعاهد این پروتکل مقید به مفاد کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل خواهد بود، اما در رابطه با طرفهای متعاهد به کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ مقید به مفاد آن کنوانسیون نخواهد بود.

۷- هرگونه سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق که پس از لازم‌الاجراء شدن هر یک از اصلاحیه‌های کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل تودیع گردد، مربوط به کنوانسیون اصلاح شده مزبور توسط اصلاحیه مورد نظر تلقی خواهد شد.

ماده ۲۹ - اطلاعات مربوط به نفت مشمول پرداخت حق‌السهم

۱ - پیش از آنکه این پروتکل برای یک دولت لازم‌الاجراء شود، دولت مزبور باید به هنگام تودیع سند مورد اشاره در بند (۵) ماده (۲۸) و پس از آن به طور سالانه در تاریخی که توسط دبیرکل سازمان تعیین خواهد شد. نام و نشانی هر شخصی را که در رابطه با آن دولت، مسؤول پرداخت حق‌السهم به صندوق مطابق ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

۱۸۱۰

شماره ۲۹ / ۸۷ / ۳۰

تاریخ

پست

بتجاری

صورت اصلاح شده توسط این پروتکل می باشد، به همراه اطلاعات مربوط به مقادیر نفت مشمول پرداخت حق السهم دریافت شده توسط هر یک از این اشخاص در سرزمین آن دولت در طی سال تقویمی قبل، به دبیرکل اعلام نماید.

۲- در طول دوره انتقالی، مدیر به جای دولتهای متعاقد، به طور سالانه اطلاعات مربوط به مقادیر نفت مشمول پرداخت حق السهم دریافت شده توسط اشخاص مسؤل پرداخت حق السهم به صندوق وفق ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل را به دبیرکل سازمان اعلام خواهد نمود.

ماده ۳۰ - لازم الاجراء شدن

۱- این پروتکل دوازده ماه پس از تاریخی که در آن شرایط ذیل تأمین شوند لازم الاجراء خواهد شد:

الف - حداقل هشت دولت اسناد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود را نزد دبیرکل سازمان تودیع نموده باشند، و

ب - دبیرکل سازمان، اطلاعاتی را مطابق ماده (۲۹) دریافت نموده باشد مبنی بر این که اشخاص مسؤل پرداخت حق عضویت به موجب ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل طی سال تقویمی قبل مجموعاً مقدار حداقل چهارصد و پنجاه میلیون تن نفت مشمول حق عضویت دریافت نموده اند.

۲- با این حال، این پروتکل پیش از لازم الاجراء شدن کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲ لازم الاجراء نخواهد شد.

۳- برای هر دولتی که پس از حصول شرایط مذکور در بند (۱) برای لازم الاجراء شدن، این پروتکل را مورد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق قرار دهد، پروتکل دوازده ماه پس از تاریخ تودیع سند مربوطه توسط دولت مزبور لازم الاجراء خواهد گردید.

۴- هر دولتی می تواند در زمان تودیع سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پست

مجلسی

رابطه با این پروتکل اعلام نماید که سند مزبور برای منظور این ماده تا انقضای مدت شش ماه مذکور در ماده (۳۱) اثر نخواهد یافت.

۵- هر دولتی که مطابق بند قبل اعلامیه‌ای را صادر نموده است می‌تواند در هر زمان اعلامیه مزبور را از طریق صدور یک اطلاعیه خطاب به دبیرکل سازمان پس بگیرد. پس گرفتن اعلامیه در تاریخی که اطلاعیه مزبور دریافت شود، اثر خواهد یافت و فرض بر آن است که هر دولتی که چنین عملی را انجام می‌دهد، سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود در رابطه با این پروتکل را در همان تاریخ تودیع نموده است.

۶- هر دولتی که مطابق بند (۲) ماده (۱۳) پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ اعلامیه‌ای صادر نموده است، صادرکننده اعلامیه به موجب بند (۴) این ماده نیز تلقی خواهد شد. پس گرفتن اعلامیه صادره طبق بند (۲) ماده (۱۳) فوق‌الذکر، به منزله پس گرفتن اعلامیه مطابق بند (۵) این ماده نیز محسوب خواهد شد.

ماده ۳۱ - خروج از کنوانسیون‌های ۱۹۶۹ و ۱۹۷۱

ضمن رعایت ماده (۳۰)، ظرف شش ماه از تاریخی که در آن، شرایط ذیل تأمین گردد:

الف - حداقل هشت دولت به این پروتکل متعهد گردند یا اسناد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود را نزد دبیرکل سازمان تودیع نمایند، اعم از آن‌که این امر مشمول بند (۴) ماده (۳۰) باشد یا خیر، و

ب - دبیرکل سازمان اطلاعاتی را مطابق ماده (۲۹) دریافت کند مبنی بر این که اشخاص مسؤل پرداخت حق‌السهم در حال یا آینده به موجب ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل، ظرف سال تقویمی قبل، جمعاً مقدار حداقل هفتصد و پنجاه میلیون تن نفت مشمول حق عضویت دریافت نموده‌اند؛

هر یک از طرف‌های متعهد به این پروتکل و هر دولتی که سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق را تودیع نموده است، اعم از آن‌که مشمول بند (۴) ماده (۳۰) باشد یا خیر، باید

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰
پست

بیت‌المال

در صورت متعاهد بودن به کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ و کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹، از این دو کنوانسیون خارج شود که این خروج دوازده ماه پس از انقضای مهلت شش ماهه مذکور در فوق اثر خواهد یافت.

ماده ۳۲ - بازنگری و اصلاح

- ۱ - سازمان می‌تواند به منظور بازنگری یا اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۹۲ کنفرانسی را برگزار نماید.
- ۲ - سازمان، بنا به درخواست حداقل یک سوم تمامی دولتهای متعاهد، کنفرانسی از دولتهای متعاهد را جهت بازنگری و اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۹۲ برگزار خواهد نمود.

ماده ۳۳ - اصلاح سقفهای پرداخت غرامت

- ۱ - هرگونه پیشنهاد اصلاح سقفهای پرداخت غرامت وضع شده در بند (۴) ماده (۴) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل، بنا به درخواست حداقل یک چهارم دولتهای متعاهد، توسط دبیرکل بین کلیه اعضای سازمان و کلیه دولتهای متعاهد توزیع خواهد شد.
- ۲ - هرگونه اصلاحیه‌ای که مطابق بند فوق پیشنهاد و توزیع شده باشد، حداقل شش ماه پس از تاریخ توزیع، جهت بررسی به کارگروه حقوقی سازمان تسلیم خواهد شد.
- ۳ - کلیه دولتهای متعاهد به کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل، اعم از آن که عضو سازمان باشند یا خیر، از حق مشارکت در جلسات کارگروه حقوقی جهت بررسی و تصویب اصلاحات برخوردار خواهند بود.
- ۴ - اصلاحات با رأی موافق اکثریت دو سوم دولتهای متعاهد حاضر و رأی دهنده در کارگروه حقوقی گسترش یافته طبق بند (۳) به تصویب خواهند رسید، مشروط بر آن که حداقل نیمی از دولتهای متعاهد در زمان رأی‌گیری حاضر باشند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰ - ۵

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پوست

بتعمیل

۵- کار گروه حقوقی به هنگام کار بر روی پیشنهاد اصلاح سقفها، باید تجربه سوانح گذشته، به ویژه میزان خسارت حاصل از آنها و تغییرات ارزش پول را مورد توجه قرار دهد. کار گروه حقوقی همچنین باید رابطه میان سقفهای مندرج در بند (۴) ماده (۴) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل و سقفهای مذکور در بند (۱) ماده (۵) کنوانسیون بین المللی مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی ۱۹۹۲ را در نظر بگیرد.

- ۶ -

الف - هیچ گونه اصلاحیه‌ای در رابطه با مقادیر سقف پرداخت غرامت را طبق این ماده نمی‌توان قبل از پانزدهم ژانویه ۱۹۹۸ و همچنین قبل از انقضای مدت پنج سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه قبلی مطابق این ماده، مورد بررسی قرار داد. هیچ‌گونه اصلاحیه‌ای به موجب این ماده قبل از لازم‌الاجراء شدن این پروتکل قابل بررسی نیست.

ب - هیچ یک از سقفهای پرداخت غرامت را نمی‌توان به میزانی افزایش داد که از مقدار سقف وضع شده در کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل به علاوه شش درصد (۶٪) در سال که از پانزدهم ژانویه ۱۹۹۳ به صورت بهره مرکب محاسبه می‌گردد تجاوز نماید.

ج - هیچ یک از سقفهای پرداخت غرامت را نمی‌توان به میزانی افزایش داد که از مقدار سقف وضع شده در کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل ضرب در سه تجاوز نماید.

۷ - هرگونه اصلاحاتی که طبق بند (۴) به تصویب می‌رسد باید توسط سازمان به تمامی دولتهای متعاقد ابلاغ گردد. اصلاحات مورد نظر پس از انقضای مدت هجده ماه از تاریخ ابلاغ، پذیرفته شده تلقی خواهد شد مگر آن که ظرف این مدت، دست کم یک چهارم دولتهائی که در زمان تصویب اصلاحات توسط کار گروه حقوقی جزو دولتهای متعاقد محسوب می‌شده‌اند، به سازمان اعلام نمایند که اصلاحات را نمی‌پذیرند که در این صورت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۹۰

پای

پوست

بتعمیلی

اصلاحیه مردود شمرده شده، بلااثر خواهد بود.

۸- اصلاحیه‌ای که وفق بند (۷) پذیرفته شده تلقی گردد، هجده ماه پس از تاریخ پذیرش لازم‌الاجراء خواهد شد.

۹- تمامی دولتهای متعاقد مقید به اصلاحیه خواهند بود، مگر آن که مطابق بندهای (۱) و (۲) ماده (۳۴) دست کم شش ماه قبل از لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه از این پروتکل انصراف داده باشند. این انصراف از زمان لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه، مؤثر خواهد شد.

۱۰- هنگامی که اصلاحیه‌ای توسط کارگروه حقوقی به تصویب می‌رسد ولی مهلت هجده ماهه پذیرش آن هنوز منقضی نگردیده است، دولتی که طی این مهلت جزو دولتهای متعاقد می‌گردد، در صورت لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه بدان مقید خواهد بود. دولتی که پس از این مهلت جزو دولتهای متعاقد خواهد شد، مقید به اصلاحیه‌ای که طبق بند (۷) پذیرفته شده است، خواهد بود. در موارد مذکور در این بند، یک دولت در تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه یا در تاریخی که این پروتکل برای دولت مزبور لازم‌الاجراء می‌گردد، اگر تاریخ اخیر بعد از تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه فرا برسد، مقید به اصلاحیه خواهد بود.

ماده ۳۴ - انصراف

۱- هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند در هر زمان پس از تاریخی که این پروتکل برای آن دولت متعاقد لازم‌الاجراء می‌گردد از آن انصراف دهد.

۲- انصراف از طریق تودیع سندی نزد دبیرکل سازمان اعتبار خواهد یافت.

۳- انصراف پس از انقضای مدت دوازده ماه یا هر مدت طولانی‌تری که در خود سند قید شده باشد، از تاریخ تودیع سند نزد دبیرکل سازمان مؤثر خواهد بود.

۴- انصراف از کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲ به منزله انصراف از این پروتکل تلقی خواهد شد. انصراف از این پروتکل از تاریخی مؤثر خواهد بود که در آن انصراف از پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲ مطابق ماده (۱۶) آن پروتکل اثر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پست

بیتسابی

می یابد.

۵- هر یک از دولتهای متعاقد به این پروتکل که از کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ و کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ مطابق مقررات ماده (۳۱) انصراف نداده باشد، پس از انقضای دوازده ماه از انقضای مهلت شش ماهه مذکور در آن ماده، خارج شده از این پروتکل محسوب خواهد شد. از تاریخی که در آن، موارد انصراف پیش بینی شده در ماده (۳۱) اثر پیدا می کنند، هر یک از دولتهای متعاقد به این پروتکل که سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق به کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ را تودیع کند، از تاریخ اثر پیدا کردن سند مزبور، خارج شده از این پروتکل تلقی خواهد گردید.

۶- در روابط میان دولت های متعاقد به این پروتکل، انصراف هر یک از آنها از کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ طبق ماده (۴۱) آن کنوانسیون تحت هیچ شرایطی به عنوان انصراف آنها از کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل تفسیر نخواهد شد.

۷- قطع نظر از انصراف هر یک از دولت های متعاقد از این پروتکل به موجب این ماده، هر یک از مفاد این پروتکل در رابطه با تعهد به پرداخت حق عضویت طبق ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل در خصوص سانه های که مشمول بند (۲) (ب) ماده (۱۲) آن کنوانسیون اصلاح شده می باشد و پیش از اثر پیدا کردن انصراف از پروتکل اتفاق می افتد، کماکان مجری خواهد بود.

ماده ۳۵ - جلسات اضطراری مجمع

۱- هر یک از دولتهای متعاقد می تواند ظرف نمود روز از تاریخ تودیع یک سند انصراف که به عقیده آن دولت متعاقد، افزایش قابل توجهی در سطح حق السهم پرداختی توسط سایر دولتهای متعاقد را موجب خواهد شد. از مدیر درخواست نماید که جلسه اضطراری مجمع را برگزار نماید. مدیر جلسه مجمع را حداکثر تا شصت روز پس از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
تاریخ
پست

بیت‌المالی

دریافت درخواست تشکیل خواهد داد.

۲- مدیر می‌تواند به ابتکار خود اقدام به تشکیل جلسه اضطراری مجمع ظرف شصت روز پس از تودیع یک سند خروج نماید، در صورتی که تشخیص دهد این خروج منجر به افزایش قابل توجه سطح حق‌السهم پرداختی دولتهای متعاهد باقیمانده می‌گردد.

۳- چنانچه مجمع در جلسه اضطراری برگزار شده مطابق بند (۱) یا (۲)، حکم نماید که خروج مزبور منجر به افزایش قابل توجه سطح حق‌السهم پرداختی توسط دولتهای متعاهد باقیمانده می‌گردد، هر یک از این دولتها می‌تواند حداکثر تا یکصد و بیست روز قبل از تاریخی که این خروج اثر می‌یابد، خروج خود از این پروتکل را که از همان تاریخ مؤثر خواهد بود، اعلام نماید.

ماده ۳۶ - خاتمه اجرای پروتکل

۱- این پروتکل در تاریخی که تعداد دولتهای متعاهد به کمتر از سه دولت تنزل پیدا کند، قدرت اجرایی خود را از دست خواهد داد.

۲- دولتهائی که در روز قبل از تاریخ خاتمه قدرت اجرایی این پروتکل، بدان متعهد می‌باشند، باید امکان این امر را فراهم آورند که صندوق وظایف خود را طبق شرح مندرج در ماده (۳۷) این پروتکل ایفا نماید و صرفاً برای همین منظور، مقید به پروتکل باقی خواهند ماند.

ماده ۳۷ - انحلال صندوق

۱- در صورتی که این پروتکل قدرت اجرایی خود را از دست بدهد، صندوق کماکان:
الف - تعهدات خود را درخصوص سانه‌ای که قبل از خاتمه قدرت اجرایی پروتکل اتفاق افتاده است، ایفا خواهد نمود.
ب - حق خواهد داشت که حقوق خود را نسبت به حق‌السهم پرداختی تا میزانی که

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پست

بتجاری

این حق السهم‌ها برای ایفای تعهدات مذکور در بند فرعی (الف)، و از جمله برای تأمین مخارج اداره صندوق جهت نیل به این منظور ضروری هستند، اعمال نماید.

۲- مجمع کلیه تدابیر مقتضی را برای تکمیل مراحل انحلال صندوق و از جمله توزیع هرگونه دارائی باقیمانده به صورت عادلانه میان اشخاصی که به صندوق حق السهم پرداخته‌اند، اتخاذ خواهد نمود.

۳- از لحاظ این ماده، صندوق کماکان شخصیت حقوقی خود را حفظ خواهد نمود.

ماده ۳۸ - تودیع

۱- این پروتکل و هرگونه اصلاحاتی که طبق ماده (۳۳) به تصویب می‌رسد، نزد دبیرکل سازمان تودیع خواهد شد.

۲- دبیرکل سازمان باید:

الف- موارد ذیل را به اطلاع تمامی دولت‌های امضاءکننده یا ملحق شده به این پروتکل برساند:

- ۱- هر امضاء یا تودیع سند جدید به همراه تاریخ آن.
- ۲- هرگونه اعلامیه و اطلاعیه طبق ماده (۳۰) شامل اعلامیه‌ها و اعلام انصرافاتی که طبق ماده مذکور صادر شده تلقی می‌گردند.
- ۳- تاریخ لازم‌الاجراء شدن این پروتکل.
- ۴- تاریخی که طبق موارد پیش‌بینی شده در ماده (۳۱) انصراف اثر خواهد یافت.

- ۵- هرگونه پیشنهاد جهت اصلاح سقفهای پرداخت غرامت که طبق بند (۱) ماده (۳۳) بعمل آمده است.
- ۶- هرگونه اصلاحیه‌ای که به موجب بند (۴) ماده (۳۳) بعمل آمده است.
- ۷- هرگونه اصلاحیه‌ای که طبق بند (۷) ماده (۳۳) تصویب شده تلقی می‌گردد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰
پوست

بیت‌سالی

به همراه تاریخی که اصلاحیه مزبور براساس بندهای (۸) و (۹) آن ماده لازم‌الاجراء می‌گردد.

۸- تودیع هرگونه سند انصراف از این پروتکل به همراه تاریخ تودیع و تاریخی که انصراف اثر خواهد یافت.

۹- مواردی که طبق بند (۵) ماده (۳۴)، انصراف باید مفروض تلقی شود.

۱۰- هرگونه ابلاغیه‌ای که در هر یک از مواد این پروتکل مقتضی دانسته شده

است.

ب- نسخ مصدق این پروتکل را برای تمامی دولتهای امضاءکننده و تمامی دولتهائی که به این پروتکل ملحق می‌شوند، ارسال نماید.

۳- در اسرع وقت پس از لازم‌الاجراء شدن این پروتکل، متن آن باید جهت ثبت و انتشار طبق ماده (۱۰۲) منشور ملل متحد، توسط دبیرکل سازمان برای دبیرخانه ملل متحد ارسال گردد.

ماده ۳۹ - زبانها

این پروتکل در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیائی تنظیم شده است که تمامی این متون از اعتبار یکسان برخوردارند. لندن، بیست و هفتم نوامبر یکهزار و نهصد و نود و دو برابر با ششم آذر ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان ذیل که برای این منظور صحیحاً اختیار یافته‌اند، این پروتکل را به امضاء رسانده‌اند.

**پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون بین المللی
مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی، ۱۹۶۹**

طرفهای متعاقد به پروتکل حاضر؛

با بررسی کنوانسیون بین المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی،
۱۹۶۹ و پروتکل ۱۹۸۴ آن.

با توجه به اینکه پروتکل ۱۹۸۴ کنوانسیون مزبور که اصلاح دامنه شمول کنوانسیون و
بهبود جبران خسارت را پیش بینی می نماید، لازم الاجرا نگردیده است.

با تأیید اهمیت حفظ استمرار نظام بین المللی مسئولیت و جبران خسارت آلودگی
نفتی.

با آگاهی از نیاز به تضمین لازم الاجراء شدن هرچه سریعتر مفاد پروتکل ۱۹۸۴.

با اذعان به اینکه مقررات ویژه ای جهت انجام اصلاحات متناظر در کنوانسیون
بین المللی مربوط به تأسیس یک صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی،
۱۹۷۱، نیز مورد نیاز می باشد.

به شرح ذیل توافق نمودند:

ماده ۱ - کنوانسیون که توسط مفاد این پروتکل اصلاح می شود عبارت است از
«کنوانسیون بین المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی، ۱۹۶۹»، که از این
پس با عنوان «کنوانسیون مسئولیت ۱۹۶۹» مورد اشاره قرار خواهد گرفت، برای دولتهای
متعاقد به پروتکل ۱۹۷۶ کنوانسیون مسئولیت ۱۹۶۹، اشاره به عنوان مزبور، به منزله اشاره
به کنوانسیون مسئولیت ۱۹۶۹ اصلاح شده توسط آن پروتکل، خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترانس

۱۸۱۰

شماره

تاریخ ۲۹ / ۱ / ۵۰

پوست

مبتغایی

ماده ۲ - ماده (۱) کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ به شرح ذیل اصلاح می‌گردد:

۱- متن ذیل جایگزین بند (۱) خواهد شد:

۱- «کشتی» به معنای هر کشتی اقیانوس پیما و هرگونه شناور دریایمایی می‌باشد که به منظور حمل نفت فله به عنوان کالا، ساخته شده یا تغییراتی بدین منظور در آن ایجاد شده باشد، مشروط بر آنکه کشتی قادر به حمل نفت و سایر کالاها، فقط هنگامی که عملاً در حال حمل نفت فله به عنوان کالا می‌باشد و همچنین در طی سفر بعد از حمل این محموله نفت، مشمول عنوان کشتی شناخته شود، مگر آنکه ثابت شود هیچگونه رسوبی از نفت فله حمل شده در کشتی باقی نمانده است.

۲- متن ذیل جایگزین بند (۵) خواهد شد:

۵- «نفت» به معنای هرگونه نفت پایدار هیدروکربن معدنی همچون نفت خام، نفت سیاه، نفت دیزل سنگین و روغن می‌باشد، اعم از آن که به عنوان کالا در کشتی حمل گردد یا در مخازن سوخت کشتی موجود باشد.

۳- متن ذیل جایگزین بند (۶) خواهد شد:

۶- «خسارت آلودگی» عبارت است از:

الف - تلف یا زیان به بارآمده در خارج از کشتی در اثر آلودگی ناشی از خروج یا تخلیه نفت از کشتی، قطع نظر از محل وقوع این خروج یا تخلیه، مشروط بر آنکه پرداخت غرامت در ازای آسیب وارده بر محیط زیست به استثنای عدم‌النفع حاصل از آسیب مزبور، محدود به هزینه اقدامات معقولی شود که عملاً برای اصلاح وضعیت انجام پذیرفته است یا باید انجام پذیرد.

ب - هزینه‌های اقدامات پیشگیرانه و تلف یا زیان ناشی از این اقدامات پیشگیرانه.

۴- متن ذیل جایگزین بند (۸) خواهد شد:

۸- «سانحه» به معنای هر واقعه یا مجموعه‌ای از وقایع ناشی از منشأ واحد می‌باشد که باعث خسارت آلودگی شود یا تهدید شدید و قریب‌الوقوع بروز چنین خساراتی را موجب

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
تاریخ
پست

بتجاری

شود.

۵- متن ذیل جایگزین بند (۹) خواهد شد:

۹- «سازمان» عبارت است از سازمان بین‌المللی دریانوردی

۶- پس از بند (۹)، بند جدیدی با متن ذیل درج می‌گردد:

۱۰- «کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹» عبارت است از کنوانسیون بین‌المللی مسؤلیت

مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی، ۱۹۶۹. برای دولتهای متعاقد به پروتکل ۱۹۷۶ آن

کنوانسیون، عبارت مزبور به معنای کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ اصلاح شده توسط آن

پروتکل خواهد بود.

ماده ۳- متن ذیل جایگزین ماده (۲) کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ خواهد شد:

این کنوانسیون منحصراً شامل موارد ذیل خواهد بود:

الف - خسارت آلودگی ایجاد شده:

۱- در سرزمین، و همچنین دریای سرزمینی یک دولت متعاقد، و

۲- در منطقه انحصاری اقتصادی یک دولت متعاقد که براساس حقوق بین‌الملل

تعیین شده است، یا اگر یک دولت متعاقد چنین منطقه‌ای را تعیین ننموده است، در منطقه‌ای

فراتر و مجاور با دریای سرزمینی آن دولت که براساس حقوق بین‌الملل تعیین شده است که

این منطقه نباید بیش از ۲۰۰ مایل دریایی از خط مبدائی که عرض دریای سرزمینی از آن

اندازه‌گیری می‌شود امتداد یابد.

ب - اقدامات پیشگیرانه جهت پیشگیری یا به حداقل رساندن خسارت مزبور، در هر

محلی که انجام شوند.

ماده ۴- ماده (۳) کنوانسیون ۱۹۶۹ به صورت ذیل اصلاح می‌گردد:

۱- متن ذیل جایگزین بند (۱) خواهد شد:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پست

بیمبایی

۱- به استثنای موارد پیش‌بینی شده در بندهای (۲) و (۳) این ماده، مالک کشتی در زمان سانحه، یا در موردی که سانحه متشکل از مجموع چند واقعه است، مالک کشتی در زمان اولین واقعه، مسؤول هرگونه خسارت آلودگی خواهد بود که در نتیجه سانحه توسط کشتی به بار آید.

۲- متن ذیل جایگزین بند (۴) خواهد شد:

۴- هیچگونه ادعایی برای جبران خسارت ناشی از آلودگی علیه مالک، مسموع نخواهد بود مگر مطابق با مقررات این کنوانسیون. منوط به رعایت مفاد بند (۵) این ماده، هیچگونه ادعایی برای جبران خسارت ناشی از آلودگی بر مبنای این کنوانسیون یا هر مبنای دیگر علیه اشخاص ذیل مسموع نخواهد بود:

الف - مستخدمین یا نمایندگان مالک یا خدمه کشتی.

ب - راهنما یا هر شخص دیگری که عضو خدمه کشتی نیست و خدماتی را برای کشتی انجام می‌دهد.

ج - اجاره‌کننده (به هر شکل که تعریف شود، و شامل اجاره‌کننده در بست کشتی هم خواهد بود)، مدیر یا بهره‌بردار کشتی.

د - هر شخصی که با رضایت مالک یا براساس دستورالعمل یک مقام ذی صلاح دولتی عملیات نجات انجام می‌دهد.

ه - هر شخصی که اقدامات پیشگیرانه انجام می‌دهد.

و - تمامی مستخدمین یا نمایندگان اشخاصی که در بندهای (ج)، (د) و (ه) ذکر شده‌اند؛ مگر آنکه خسارت بوجود آمده ناشی از فعل یا ترک فعل شخص آنها باشد که با قصد ایراد خسارت یا با بی‌مبالاتی اما با علم به احتمال وقوع چنین خسارتی صورت گرفته باشد.

ماده ۵- متن ذیل جایگزین ماده (۴) کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ می‌گردد:

هنگامی که سانحه‌ای بین دو یا چند کشتی اتفاق می‌افتد و در نتیجه آن خسارت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۹

پوست

بیتضای

آلودگی ایجاد می شود، مالکان کلیه کشتی های مربوطه، مگر آن که طبق ماده (۳) از مسؤولیت معاف شوند، مشترکاً و منفرداً مسؤول تمامی خسارتی خواهند بود که به نحو معقول قابل تفکیک نیست.

ماده ۶- ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ به صورت ذیل اصلاح می گردد:

۱- متن ذیل جایگزین بند (۱) خواهد شد:

۱- مالک کشتی حق دارد مسؤولیت خود را به موجب این کنوانسیون در خصوص هر سانحه واحد تا سقفی که به صورت ذیل محاسبه می گردد تحدید نماید:
الف - سه میلیون واحد محاسبه برای یک کشتی که ظرفیت آن از پنج هزار واحد ظرفیت تجاوز نکند.

ب - برای یک کشتی با ظرفیتی بیش از مقدار فوق، در ازای هر واحد ظرفیت اضافه، ۴۲۰ واحد محاسبه علاوه بر مقدار مذکور در بند فرعی (الف).
مشروط بر آنکه کل میزان این سقف در هیچ حالتی از «۵۹/۷» میلیون واحد محاسبه تجاوز ننماید.

۲- متن ذیل جایگزین بند (۲) خواهد شد:

۲- در صورتی که ثابت شود خسارت آلودگی ناشی از فعل یا ترک فعل شخصی مالک بوده است، که با قصد ایراد این خسارت و یا با بی مبالاتی و با علم به احتمال وقوع چنین خسارتی صورت گرفته است، مالک از حق تحدید مسؤولیت خود به موجب این کنوانسیون محروم خواهد بود.

۳- متن ذیل جایگزین بند (۳) خواهد شد:

۳- مالک به منظور برخورداری از مزایای تحدید براساس بند (۱) این ماده باید صندوقی معادل کل مبلغ نمایانگر سقف مسؤولیت خود، نزد دادگاه یا دیگر مقام ذی صلاح هر یک از دولتهای متعاهدی که دعوی مطابق ماده (۹) در آن دولتها اقامه می شود، یا در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترخیص

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پست

مبتغای

صورتی که دعوی اقامه نشود، نزد دادگاه یا دیگر مقام ذی صلاح هر یک از دولتهای متعاهدی که طبق ماده (۹) می توان دعوی در آن دولت اقامه نمود، افتتاح نماید. افتتاح صندوق می تواند از طریق تودیع وجه یا ارائه ضمانت بانکی یا دیگر اقسام ضمانت قابل قبول طبق قانون دولت متعاهد محل افتتاح صندوق صورت گیرد که میزان آن باید از نظر دادگاه یا دیگر مقام ذی صلاح کافی باشد.

۴- متن ذیل جایگزین بند (۹) خواهد شد:

۹ (الف) - «واحد محاسبه» مورد اشاره در بند (۱) این ماده عبارت است از حق برداشت ویژه مطابق تعریف صندوق بین المللی پول، مقادیر مورد اشاره در بند (۱) بر مبنای ارزش پول ملی در مقایسه با حق برداشت ویژه در تاریخ تأسیس صندوق مذکور در بند (۳) به پول ملی تبدیل خواهد شد. ارزش پول ملی هر دولت متعاهدی که عضو صندوق بین المللی پول می باشد، در مقایسه با حق برداشت ویژه، طبق روش ارزیابی مورد استفاده صندوق بین المللی پول که در تاریخ مورد نظر برای عملیات و معاملات آن معمول است، محاسبه خواهد شد. ارزش پول ملی هر دولت متعاهدی که عضو صندوق بین المللی پول نیست در مقایسه با حق برداشت ویژه، مطابق روش تعیین شده توسط آن دولت محاسبه خواهد شد.

۹ (ب) - با این وجود، دولت متعاهدی که عضو صندوق بین المللی پول نیست و قانون آن اجرای مفاد «بند ۹ (الف)» را اجازه نمی دهد، می تواند در زمان تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق به این کنوانسیون یا در هر زمانی پس از آن، اعلام کند که واحد محاسبه مذکور در بند ۹ (الف) معادل پانزده فرانک طلا خواهد بود. فرانک طلای مورد اشاره در این بند معادل است با شصت و پنج و نیم میلی گرم طلا با عیار نهصد در هزار تبدیل فرانک به طلا به پولی ملی طبق قانون دولت مربوطه انجام خواهد گرفت.

۹ (ج) - محاسبه مورد اشاره در آخرین جمله بند ۹ (الف) و تبدیل مورد اشاره در بند ۹ (ب) به گونه ای انجام خواهد شد که تا حد امکان نشانگر ارزش واقعی مقادیر مذکور در بند

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۶۰
پست

بجسالی

(۱) براساس پول ملی دولت متعاهد ذی ربط باشد که در نتیجه اجرای سه جمله اول بند ۹ (الف) بدست می آید. دولتهای متعاهد، حسب مورد، نحوه محاسبه براساس بند ۹ (الف) یا نتیجه تبدیل براساس بند ۹ (ب) و یا هرگونه تغییری در هر یک از این موارد را به هنگام تودیع سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق به این کنوانسیون به امانتدار اسناد، اطلاع خواهند داد.

۵- متن ذیل جایگزین بند (۱۰) خواهد شد:

۱۰- از نظر این ماده، ظرفیت کشتی عبارت است از ظرفیت ناخالص محاسبه شده براساس مقررات اندازه گیری ظرفیت مندرج در ضمیمه (۱) کنوانسیون بین المللی اندازه گیری ظرفیت کشتی ها، ۱۹۶۹.

۶- متن ذیل جایگزین جمله دوم بند (۱۱) خواهد شد:

چنین صندوقی می تواند حتی هنگامی که طبق مفاد بند (۲)، مالک حق تحدید مسؤلیت ندارد، ایجاد شود ولی ایجاد آن در چنین موردی محل حقوق هر یک از مدعیان در مقابل مالک نخواهد بود.

ماده ۷- ماده (۷) کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ به صورت ذیل اصلاح خواهد شد:

۱- متن ذیل جایگزین دو جمله اول بند (۲) می گردد:

گواهینامه ای مبنی بر اینکه بیمه یا تضمین مالی دیگری مطابق مفاد این کنوانسیون موجود می باشد، پس از آن که مقام ذی صلاح دولت متعاهد احراز نمود که الزامات بند (۱) رعایت گردیده است، برای هر کشتی صادر خواهد شد. در مورد یک کشتی که در یک کشور متعاهد به ثبت رسیده است، گواهینامه مزبور توسط مقام ذی صلاح دولت محل ثبت کشتی صادر یا تصدیق خواهد شد؛ در رابطه با یک کشتی که در یکی از دولتهای متعاهد به ثبت نرسیده است، گواهینامه مزبور می تواند توسط مقام ذی صلاح هر یک از دولتهای متعاهد، صادر یا تصدیق گردد.

بتعمیلی

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۲ / ۸ / ۱۳۸۰
پست

۲- متن ذیل جایگزین بند (۴) خواهد شد:

۴- گواهینامه مزبور در کشتی نگهداری خواهد شد و رونوشتی از آن نزد مقاماتی که سوابق ثبت کشتی را نگهداری می‌کنند، یا چنانچه کشتی در یک دولت متعاقد به ثبت نرسیده است، نزد مقامات دولتی که گواهینامه را صادر یا تصدیق نموده است، به امانت سپرده خواهد شد.

۳- متن ذیل جایگزین جمله اول بند (۷) خواهد شد:

گواهینامه‌های صادر شده یا تصدیق شده توسط یک دولت متعاقد مطابق بند (۲)، توسط سایر دولتهای متعاقد برای منظور این کنوانسیون مورد قبول قرار خواهد گرفت و از سوی دیگر دولتهای متعاقد دارای همان میزان اعتبار تلقی خواهند شد که گواهینامه‌های صادره یا تصدیق توسط خود آنها از آن برخوردار می‌باشند، حتی اگر برای کشتی‌ای صادر یا تصدیق شده باشد که در یک دولت متعاقد به ثبت نرسیده است.

۴- در جمله دوم بند (۷)، کلمات «با دولت محل ثبت کشتی» جای خود را به «با دولت صادرکننده یا تصدیق‌کننده» خواهد داد.

۵- متن ذیل جایگزین جمله دوم بند (۸) خواهد شد:

در چنین موردی خواننده می‌تواند، حتی در صورتی که مالک از حق تحدید مسؤلیت خود به موجب بند (۲) ماده (۵) برخوردار نباشد، از مزایای سقف مسؤلیتهای مذکور در بند (۱) ماده (۵) بهره‌مند گردد.

ماده ۸- ماده (۹) کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ به شرح ذیل اصلاح می‌گردد:

- متن ذیل جایگزین بند (۱) خواهد شد:

۱- هنگامی که یک سانحه موجب بروز خسارت آلودگی در سرزمین یک یا چند دولت متعاقد، و از جمله دریای سرزمینی یا منطقه مورد اشاره در ماده (۲) می‌گردد، یا در سرزمین، دریای سرزمینی و یا منطقه مزبور، اقدامات پیشگیرانه جهت پیشگیری یا به

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پوست

مبتنی است

حداقل رساندن خسارت آلودگی انجام می‌پذیرد، طرح دعاوی پرداخت غرامت فقط می‌تواند در دادگاههای این دولت یا دولتهای متعاقد اقامه گردد. خواننده باید در مهلت معقول، از این دعوی مطلع گردد.

ماده ۹ - پس از ماده (۱۲) کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ دو ماده جدید به شرح ذیل اضافه می‌گردد:

ماده ۱۲ مکرر (اول) - مقررات موقتی

مقررات موقتی ذیل در مورد دولتی مجری خواهد بود که در زمان بروز سانحه هم متعاقد به این کنوانسیون است و هم متعاقد به کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹:

الف - هرگاه سانحه‌ای موجب بروز خسارت آلودگی در حوزه شمول این کنوانسیون گردد، در صورتی که و تا حدودی که مسؤلیتی براساس کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ پدید آید، مسؤلیت ناشی از این کنوانسیون مرتفع می‌گردد.

ب - هرگاه سانحه‌ای موجب بروز خسارت آلودگی در حوزه شمول این کنوانسیون گردد، و دولت مورد نظر هم متعاقد به این کنوانسیون و هم متعاقد به کنوانسیون بین‌المللی تأسیس صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی، ۱۹۷۱ باشد، مسؤلیت باقیمانده پس از اعمال بند فرعی (الف) این ماده فقط تا میزانی مطابق این کنوانسیون به قوت خود باقی خواهد بود که خسارت آلودگی پس از اعمال کنوانسیون ۱۹۷۱ مزبور، همچنان جبران نشده باقی بماند:

ج - در اجرای بند (۴) ماده (۳) این کنوانسیون، عبارت «این کنوانسیون» باید به گونه‌ای تفسیر شود که حسب مورد به این کنوانسیون یا به کنوانسیون مسؤلیت ۱۹۶۹ اشاره نماید:

د - در اجرای بند (۳) ماده (۵) این کنوانسیون، کل مبلغ موجودی صندوقی که باید

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

شماره

تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹

تاریخ

پست

بیت‌سالی

افتتاح شود به میزان مسؤولیتی که طبق بند فرعی (الف) این ماده رفع شده تلقی می‌گردد، کاهش خواهد یافت.

ماده ۱۲ مکرر (دوم) - مقررات نهایی

مقررات نهایی این کنوانسیون عبارتند از مواد (۱۲) تا (۱۸) پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹، اشارات به عمل آمده به دولتهای متعاقد در این کنوانسیون به منزله اشاره به دولتهای متعاقد به آن پروتکل خواهد بود.

ماده ۱۰ - نمونه گواهینامه ضمیمه این پروتکل جایگزین نمونه گواهینامه منضم به کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ خواهد شد.

ماده ۱۱ -

۱- کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ و این پروتکل باید میان طرفهای متعاقد به این پروتکل هر دو به عنوان یک سند واحد قرائت و تفسیر شوند.
۲- مواد (۱) تا (۱۲) مکرر (دوم) کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹، شامل گواهینامه نمونه، که توسط این پروتکل اصلاح شده‌اند، به عنوان کنوانسیون بین‌المللی مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی، ۱۹۹۲ (کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲) شناخته می‌شوند.

مقررات نهایی

ماده ۱۲ - امضاء، تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق

۱- این پروتکل از تاریخ ۱۵ ژانویه ۱۹۹۳ برابر با ۱۳۷۲/۱۰/۲۵ لغایت ۱۴ ژانویه ۱۹۹۴ برابر با ۱۳۷۳/۱۰/۲۴ برای امضاء توسط تمامی دولتها مفتوح می‌باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پوست

مجلس

۲- ضمن رعایت بند (۴)، هر دولت می تواند به طرق ذیل به این پروتکل متعهد گردد:
الف - امضاء به شرط تصویب، پذیرش یا تأیید و متعاقب آن، تصویب، پذیرش یا تأیید، یا

ب - الحاق

۳- تصویب پذیرش، تأیید یا الحاق با تودیع یک سند رسمی بدین مضمون نزد دبیرکل سازمان اعتبار خواهد یافت.

۴- هر یک از دولتهای متعاقد به کنوانسیون بین المللی تأسیس صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی، ۱۹۷۱، که از این پس با عنوان کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ بدان اشاره خواهد شد، فقط در صورتی می تواند این پروتکل را مورد تصویب پذیرش، تأیید یا الحاق قرار دهد که در همان زمان پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون مزبور را نیز مورد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق قرار دهد، مگر آنکه انصراف خود را از کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱، از تاریخ لازم الاجراء شدن این پروتکل برای آن دولت، اعلام دارد.

۵- دولتی که به این پروتکل متعاقد است ولی از طرفهای متعاقد کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ نمی باشد، در روابط خود با سایر دولتهای متعاقد به این پروتکل، مقید به مفاد کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹، اصلاح شده توسط این پروتکل می باشد ولی در رابطه با دولتهای متعاقد به کنوانسیون ۱۹۶۹ مقید به مفاد کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ نیست.

۶- هر سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق که پس از لازم الاجراء شدن هرگونه اصلاحیه وارد بر کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ اصلاح شده توسط این پروتکل، تودیع گردد، شامل کنوانسیون اصلاح شده توسط این پروتکل و اصلاحیه مزبور خواهد بود.

ماده ۱۳ - لازم الاجراء شدن

۱- این پروتکل ۱۲ ماه پس از تاریخی که در آن ۱۰ دولت، شامل چهار دولت که ظرفیت ناخالص ناوگان نفتکش آنها دست کم یک میلیون واحد است، اسناد تصویب،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پست

مبتنی

پذیرش، تأیید یا الحاق خود را نزد دبیرکل سازمان تودیع نمایند، لازم الاجراء خواهد شد.
۲- با این حال، هر یک از دولتهای متعاهد کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ می تواند در زمان تودیع سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود به این پروتکل، اعلام نماید که سند مزبور برای منظور این ماده تا انقضای مهلت شش ماهه مذکور در ماده (۳۱) پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱، فاقد اثر می باشد. دولتی که به کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ متعاهد نیست اما سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود را به پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ تودیع می نماید نیز می تواند در همین زمان اعلامیه ای را مطابق این بند صادر نماید.

۳- هر دولتی که اعلامیه ای را مطابق بند قبل صادر نموده است می تواند در هر زمان با دادن اطلاعیه ای خطاب به دبیرکل سازمان، آن را پس بگیرد. پس گرفتن اعلامیه، از تاریخ دریافت اطلاعیه مؤثر خواهد بود، مشروط بر آنکه در این تاریخ، دولت مزبور سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود را به این پروتکل تودیع نموده باشد.

۴- برای هر دولتی که پس از تأمین شرایط مندرج در بند (۱) جهت لازم الاجراء شدن، این پروتکل را مورد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق قرار می دهد، این پروتکل (۱۲) ماه پس از تاریخ تودیع سند مربوطه توسط این دولت لازم الاجراء خواهد گردید.

ماده ۱۴ - بازنگری و اصلاح

۱- سازمان می تواند برای منظور بازنگری یا اصلاح کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲ اقدام به تشکیل یک کنفرانس نماید.

۲- سازمان بنا به درخواست حداقل یک سوم دولتهای متعاهد، کنفرانسی از دولتهای متعاهد را به منظور بازنگری یا اصلاح کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲ برگزار خواهد نمود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۱۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پست

بیتسابی

ماده ۱۵ - اصلاح مقادیر سقف مسؤولیت

۱- بنا به درخواست حداقل یک چهارم دولتهای متعاقد، هرگونه پیشنهادی برای اصلاح مقادیر سقف مسؤولیت وضع شده در بند (۱) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ اصلاح شده توسط این پروتکل، توسط دبیرکل به تمامی اعضای سازمان و کلیه دولتهای متعاقد ابلاغ خواهد شد.

۲- هرگونه اصلاحیه‌ای که به صورت فوق پیشنهاد و ابلاغ می‌گردد باید حداقل شش ماه پس از تاریخ ابلاغ، به کمیته حقوقی جهت بررسی تسلیم گردد.

۳- کلیه دولتهای متعاقد کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ اصلاح شده توسط این پروتکل، اعم از آنکه اعضای سازمان باشند یا نباشند، از حق مشارکت در جلسات بررسی و تصویب اصلاحات توسط کمیته حقوقی برخوردار هستند.

۴- اصلاحات با رأی موافق اکثریت دو سوم دولتهای متعاقد حاضر و رأی‌دهنده در کمیته حقوقی گسترش یافته طبق بند (۳) به تصویب می‌رسند، مشروط بر اینکه دست کم نصف دولتهای متعاقد در زمان رأی حاضر باشند.

۵- کمیته حقوقی، هنگام کار بر روی پیشنهاد اصلاح مقادیر سقف مسؤولیت باید تجارب حاصل از سوانح و به ویژه میزان خسارت حاصل از آنها، تغییرات ارزشهای پولی و اثر اصلاحیه پیشنهادی بر هزینه بیمه را مورد توجه قرار دهد. این کمیته همچنین باید رابطه میان سقفهای مسؤولیت در بند (۱) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ اصلاح شده توسط این پروتکل و سقفهای مسؤولیت در بند (۴) ماده (۴) کنوانسیون بین‌المللی تأسیس صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی ۱۹۹۲ را در نظر بگیرد.

-۶-

الف - هیچگونه اصلاحیه‌ای در رابطه با مقادیر سقف مسؤولیت را طبق این ماده نمی‌توان قبل از ۱۵ ژانویه ۱۹۹۸ و همچنین قبل از انقضای مدت پنج سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه قبلی مطابق این ماده مورد بررسی قرارداد. هیچگونه اصلاحیه‌ای

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۹
پست

مجلسی

به موجب این ماده قبل از لازم الاجراء شدن این پروتکل قابل بررسی نیست.

ب - هیچیک از سقفهای مسؤولیت را نمی توان به میزانی افزایش داد که از مقدار سقف وضع شده در کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹، اصلاح شده توسط این پروتکل به علاوه شش درصد (۰/۶) در سال که از ۱۵ ژانویه ۱۹۹۳ به صورت مرکب محاسبه می گردد تجاوز نماید.

ج - هیچیک از سقفهای مسؤولیت را نمی توان به میزانی افزایش داد که از مقدار سقف وضع شده در کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ اصلاح شده توسط این پروتکل ضرب در سه تجاوز نماید.

۷- هرگونه اصلاحاتی که طبق بند (۴) به تصویب می رسد باید توسط سازمان به تمامی دولتهای متعاقد ابلاغ گردد. اصلاحات موردنظر پس از انقضای مدت (۱۸) ماه از تاریخ ابلاغ، پذیرفته شده تلقی خواهد شد مگر آن که ظرف این مدت، دست کم یک چهارم دولتهایی که در زمان تصویب اصلاحات توسط کمیته حقوقی، جزو دولتهای متعاقد محسوب می شده اند، به سازمان اعلام نمایند که اصلاحات را نمی پذیرند، که در این صورت، اصلاحیه مردود شمرده شده، بلااثر خواهد بود.

۸- اصلاحیه ای که مطابق بند (۷) پذیرفته شده تلقی گردد، ۱۸ ماه پس از تاریخ پذیرش لازم الاجراء خواهد شد.

۹- تمامی دولتهای متعاقد، مقید به اصلاحیه خواهند بود مگر آنکه مطابق بندهای (۱) و (۲) ماده (۱۶)، حداقل شش ماه قبل از لازم الاجراء شدن اصلاحیه از این پروتکل انصراف دهند. این انصراف، از زمان لازم الاجراء شدن اصلاحیه، مؤثر خواهد شد.

۱۰- هنگامی که اصلاحیه ای توسط کمیته حقوقی به تصویب می رسد ولی مهلت ۱۸ ماهه پذیرش آن هنوز منقضی نگردیده است، دولتی که طی این مهلت جزو دولتهای متعاقد می گردد، پس از لازم الاجراء شدن اصلاحیه، بدان مقید خواهد بود. دولتی که پس از این مهلت جزو دولتهای متعاقد می شود، مقید به اصلاحیه ای که طبق بند (۷) پذیرفته شده است،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۵۱۰

تاریخ ۱۱/۲۹

پوست

بتعمیلی

خواهد بود. در موارد مذکور در این بند، یک دولت در تاریخ لازم الاجراء شدن اصلاحیه یا در تاریخی که این پروتکل برای دولت مزبور لازم الاجراء می گردد، اگر تاریخ اخیر بعد از تاریخ لازم الاجراء شدن اصلاحیه فرا برسد، مقید به اصلاحیه خواهد شد.

ماده ۱۶ - انصراف

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد می توانند در هر زمان پس از تاریخی که این پروتکل برای آن دولت متعاقد لازم الاجراء می گردد از آن انصراف دهد.
- ۲- انصراف از طریق تودیع سندی نزد دبیرکل سازمان اعتبار خواهد یافت.
- ۳- انصراف، پس از انقضای مدت ۱۲ ماه، یا هر مدت طولانی تری که در سند انصراف قید شده باشد، از تاریخ تودیع سند نزد دبیرکل سازمان مؤثر خواهد بود.
- ۴- میان طرفهای متعاقد این پروتکل، انصراف هر یک از آنها از کنوانسیون مؤولیت ۱۹۶۹ طبق ماده (۱۶) آن کنوانسیون تحت هیچ شرایطی به عنوان انصراف آنها از کنوانسیون مؤولیت ۱۹۶۹ به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل تعبیر نخواهد شد.
- ۵- انصراف از پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ توسط دولتی که همچنان به کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ متعاقد باقی می ماند، به منزله انصراف از این پروتکل تلقی خواهد شد. این انصراف از تاریخی مؤثر خواهد بود که در آن تاریخ، انصراف از پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق ۱۹۷۱ مطابق ماده (۳۴) آن پروتکل اثر می یابد.

ماده ۱۷ - تودیع

- ۱- این پروتکل و هرگونه اصلاحاتی که طبق ماده (۱۵) به تصویب می رسد، نزد دبیرکل سازمان تودیع خواهد شد.
- ۲- دبیرکل سازمان باید:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۱۳۹۱/۲/۲۹

پوست

بیت‌های

الف - موارد ذیل را به اطلاع تمامی دولتهای امضاءکننده یا ملحق شده به این پروتکل

برساند:

- ۱- هر امضاء یا تودیع سند جدید به همراه تاریخ آن.
 - ۲- هرگونه اعلامیه و اطلاعیه طبق ماده (۱۳) و هرگونه اعلامیه و ابلاغیه مطابق بند (۹) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۹۲.
 - ۳- تاریخ لازم الاجراء شدن این پروتکل.
 - ۴- هرگونه پیشنهاد جهت اصلاح مفادیر سقف مسؤولیت که طبق بند (۱) ماده (۱۵) مطرح گردیده است.
 - ۵- هرگونه اصلاحیه‌ای که به موجب بند (۴) ماده (۱۵) به تصویب رسیده است.
 - ۶- هرگونه اصلاحیه‌ای که طبق بند (۷) ماده (۱۵) تصویب شده تلقی می‌گردد، به همراه تاریخی که اصلاحیه مزبور براساس بندهای (۸) و (۹) آن ماده لازم الاجراء می‌گردد.
 - ۷- تودیع هرگونه سند خروج از این پروتکل به همراه تاریخ تودیع و تاریخی که انصراف اثر خواهد یافت.
 - ۸- مواردی که طبق بند (۵) ماده (۱۶)، انصراف باید مفروض تلقی شود.
 - ۹- هرگونه ابلاغیه‌ای که در مواد این پروتکل ضروری دانسته شده است.
- ب - نسخ موثق این پروتکل را برای تمامی دولتهای امضاءکننده و تمامی دولتهایی که به این پروتکل ملحق می‌شوند ارسال نماید.
- ۳- در اسرع وقت پس از لازم الاجراء شدن این پروتکل، متن آن باید جهت ثبت و انتشار طبق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل، توسط دبیرکل سازمان برای دبیرخانه سازمان ملل ارسال گردد.

ماده ۱۸ - زبانها

این پروتکل در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۸۱۰

شماره

تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰

تاریخ

پست

اسپانیایی تنظیم شده است که تمامی این متون از اعتبار یکسان برخوردارند.

لندن، بیست و هفتم نوامبر یکهزار و نهصد و نود و دو برابر با ششم آذر یکهزار و سیصد و هفتاد و یک.

در تأیید مراتب فوق، امضاءکنندگان ذیل که توسط دولتهای مربوطه خود برای این منظور طبق موازین اختیار یافته‌اند، این پروتکل را به امضاء می‌رسانند.^(۱)

۱ - امضاءها حذف شده است.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترخیص

شماره ۱۸۱۰
تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۰
پست

بیمه‌نامه

ضمیمه

**گواهینامه بیمه یا سایر ضمانت‌های مالی در رابطه با
مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی**

صادر شده بر اساس مفاد ماده (۷) کنوانسیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از
خسارت آلودگی نفتی، ۱۹۹۲

نام کشتی	شماره یا حروف مشخصه	بندر محل ثبت	نام و نشانی مالک

بدین وسیله گواهی می‌شود که برای کشتی فوق یک بیمه نامه یا ضمانت مالی دیگر
وجود دارد که شرایط ماده (۷) کنوانسیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارت
آلودگی نفتی ۱۹۹۲ را تأمین می‌نماید.

نوع ضمانت :

مدت اعتبار :

نام و نشانی بیمه‌گر (ها) و / یا ضامن (ها)

نام :

نشانی :

این گواهی تا تاریخ دارای اعتبار است.

صادر شده یا تصدیق شده توسط دولت

.....

(عنوان کامل دولت)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۱۰

تاریخ ۲۳/۱۱/۱۳۶۰

پست

بتعمیل

در به تاریخ

(مکان)

امضاء و عنوان مقام صادرکننده یا تصدیق کننده

نکات توضیحی :

- ۱- در صورت تمایل، عنوان دولت می تواند شامل اشاره به مقام دولتی ذی صلاح کشور محل صدور گواهینامه نیز باشد.
- ۲- در صورتی که کل مبلغ ضمانت از چند منبع تأمین شده باشد، میزان هر یک از این منابع باید مشخص شود.
- ۳- اگر ضمانت به چند صورت ارائه شده باشد، این موارد باید ذکر گردند.
- ۴- در قسمت ذیل عنوان «مدت اعتبار ضمانت» باید تاریخی که این ضمانت از آن تاریخ مؤثر است قید گردد.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون بین المللی مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی ۱۹۶۹ مشتمل بر مقدمه، هجده ماده، یک ضمیمه و نکات توضیحی و پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون تأسیس یک صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی (۱۹۷۱) مشتمل بر مقدمه و سی و نه ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و چهارم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع

مهدی کروچی

رئیس مجلس شورای اسلامی